

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖS

Antopäivä 1 (11)
30.9.2019
Taltionumero
4407
Diaarinumero
2845/2/18

Asia Vammaispalvelulain mukaista taloudellista tukitoimea koskeva valitus

Valittaja A

Päätös, jota valitus koskee

Helsingin hallinto-oikeus 15.5.2018 nro 18/0461/6

Asian aikaisempi käsittely

Espoon kaupungin sosiaali- ja terveystoimen vammaispalvelusosiaalityön palvelujen sosiaalityöntekijä on 18.10.2017 hylännyt A:n hakemuksen tuolihissin asentamisesta hänen asuntoonsa vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (vammaispalvelulaki) mukaisena muutostyönä. Viranhaltijan päätöksen mukaan A on monisairas, mutta häntä ei voida pitää vammaispalvelulain 9 §:ssä ja vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (vammaispalveluasetus) 13 §:ssä tarkoitettuna vaikeavammaisena henkilönä.

Espoon sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto on 12.12.2017 tekemällään päätöksellä (§ 169) pysyttänyt sosiaalityöntekijän päätöksen. Perustelujen mukaan tuolihissi ei ole vammaispalvelulain mukainen välttämätön asunnon muutostyö, jota A vammansa tai sairautensa vuoksi välttämättä tarvitsee suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoistaan.

A on hallinto-oikeudelle toimittamassaan valituksessa vaatinut, että jaoston päätös kumotaan ja hänelle myönnetään vammaispalvelulain mukainen korvaus porrashissin hankinnasta ja asennuksesta aiheutuvista kustannuksista.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus on valituksenalaisella päätöksellään hylännyt A:n valituksen.

Hallinto-oikeus on perustellut päätöstään seuraavasti:

Sovellettavat säännökset

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (vammaispalvelulaki) 9 §:n 2 momentin mukaan kunnan on korvattava vaikeavammaiselle henkilölle asunnon muutostöistä sekä asuntoon kuuluvien välineiden ja laitteiden hankkimisesta hänelle aiheutuvat kohtuulliset kustannukset, jos hän vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee näitä toimenpiteitä suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista. Kunnalla ei kuitenkaan ole erityistä velvollisuutta kustannusten korvaamiseen, jos vaikeavammaisen henkilön riittävää huolenpitoa ei voida turvata avohuollon toimenpitein.

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (vammaispalveluasetus) 12 §:n 1 momentin mukaan korvattavia asunnon muutostöitä ovat henkilön vamman tai sairauden vuoksi suoritettavat välttämättömät rakennustyöt kuten ovien leventäminen, luiskien rakentaminen, kylpyhuoneen, WC:n ja vesijohdon asentaminen, kiinteiden kalusteiden ja rakennus- ja sisustusmateriaalien muuttaminen sekä vastaavat muut henkilön vakituksessa asunnossa suoritettavat rakennustyöt. Asunnon muutostyöksi katsotaan myös muutostöiden suunnittelu sekä esteiden poistaminen asunnon välittömästä lähiympäristöstä. Asetuksen 12 §:n 3 momentin mukaan korvattavia asuntoon kuuluvia välineitä ja laitteita ovat nostolaitteet, hälytyslaitteet tai vastaavat muut asuntoon kiinteästi asennettavat välineet ja laitteet. Kunta voi myös antaa asuntoon kuuluvia välineitä tai laitteita korvauksetta vaikeavammaisen henkilön käytettäväksi. Asetuksen 13 §:n mukaan suoritettaessa korvausta asunnon muutostöistä sekä asuntoon kuuluvien välineiden tai laitteiden hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin pidetään vaikeavammaisena henkilöä, jolle liikkuminen tai muu omatoiminen suoriutuminen vakituksessa asunnossa tuottaa vamman tai sairauden vuoksi erityisiä vaikeuksia.

Asiassa saatua selvitystä

Epikriisin 22.6.2017 mukaan A:lla on muun ohella traumaattinen kova-kalvonalainen verenvuoto, Parkinsonin tauti, Reiterin tauti, raajojen valtimoiden ateroskleroosi ja useita perussairauksia kuten kihti, sydämen

vajaatoiminta, COPD, verenpainetauti, toistuvia alaraajaruusuja ja säärihaavoja. A:n puoliso toimii hänen omaishoitajanaan. A:lle on myönnetty vammaispalvelulain mukaista kuljetuspalvelua.

A asuu puolisonsa kanssa kaksikerroksisessa omakotitalossa rinnetontilla. Talon yläkerrassa sijaitsevat olohuone, keittiö, wc, esteettömät pesutilat, makuuhuone ja työhuone. Yläkerrassa on talon pääsisäänkäynti, jonka yhteydessä on jyrkät portaat ja maasto on mäkinen, minkä vuoksi A ei käytä sitä. Portaiden suuren tasoeron vuoksi rampin rakentaminen ulko-ovelta ei ole mahdollista. Yläkerrasta alakertaan kulkee portaat, yhteensä 15 askelmaa. Alakerrasta on kulku autotalliin, jonka kautta A poistuu talosta. A on vaatinut, että hänen asuntoonsa on asennettava porrashissi vammaispalvelulain mukaisena asunnon muutostyönä. A on sittemmin omalla kustannuksella hankkinut ja asennuttanut porrashissin ja hakee nyt hissien hankkimisesta ja asentamisesta aiheutuneiden kustannusten korvaamista. Porrashissin hinta on ollut 8 900 euroa.

Toimintaterapeutin lausunnon 11.7.2017 mukaan A liikkuu rollaattorilla ja pitempiä matkoja pyörätuolilla. Hän tarvitsee apua ja ohjausta päivittäisissä toiminnoissa, kuten pukeutumisessa, peseytymisessä, wc-toiminnoissa, liikkumisessa ja siirtymisissä. A ruokailee itsenäisesti eteen tuodun ruoan. Huimaus ja alaraajojen lihasvoimien heikentyminen vaikeuttavat kävelykykyä. Lisäksi jäykkyys ja jähmeys heikentävät toimintakykyä. Vasemmassa kädessä esiintyy lievää vapinaa. Asento ja siirtymiset jumittavat helposti. Puoliso huolehtii asioimiseen ja kodinhoitoon liittyvät työt. A on useaan otteeseen kaatunut sisäportaissa, viimeksi touku-kuussa 2017.

Kunto-ohjaajan lausunnon 8.11.2017 mukaan A:n liikkuminen on selvästi heikentynyt kaatumisen jälkeen. Ennen kaikkea porraskävely, istuminen, siirtymiset ja seisomaan nousemiset ovat vaikeat. A tarvitsee sanallista ja manuaalista ohjaamista. Mahdollisesti kaatumisen jälkeen kaatumispelko vaikeuttaa näitä toimintoja. Toimintakyky on selvästi heikentynyt kaatumisen jälkeen ja avun ja valvonnan tarve on lisääntynyt. Liikkuminen ja suoriutuminen päivittäisistä toimista kotona tuottaa A:lle erityisiä vaikeuksia. Hän tarvitsee puolison apua tai valvontaa kaikissa toiminnoissa. Lisääntynyt avuntarve kuormittaa omaishoitajana toimivaa puolisoa erittäin paljon. Puoliso ei voi jättää A:ta kotiin missään tilanteessa suuren kaatumisvaaran vuoksi.

Fysioterapeutin lausunnon 10.11.2017 mukaan A:n porraskävely on testattu 25.10.2017 tehdyllä kotikäynnillä. A kulkee portaissa sivuttain. Hän noudattaa ohjeita huonosti ja on psykomotorisesti erittäin hidas. Lihasrentoutuminen on vaikeaa ja jähmeys vaikeuttaa liikkumista. Lisäksi A:lle on toukokuussa 2017 tapahtuneen kaatumisen jälkeen jäänyt

trauma ja hän pelkää kaatumista paljon. Kaatumisriski portaissa on erittäin suuri. Ottaen huomioon puolison voimavarat, turvallinen porraskävely puolison avustamana ei onnistu. Ennen kaatumista A on liikkunut portaissa kyynärsauvan ja kaiteen avulla itsenäisesti. Kaatumisen jälkeen hänen toimintakykynsä on kuitenkin heikentynyt. Kuntoutusjaksosta huolimatta A:n kunto on edelleen heikko. Suuren kaatumisriskin vuoksi A ei voi jäädä yksin kotiin.

Terveyskeskuslääkärin lausunnossa 15.1.2018 on muun ohella todettu, että muistipoliklinikan selvityksissä on päädytty aloittamaan muistilääkitys. A liikkuu puolisonsa saattamana pyörätuolilla. A kävelee tasamaalla noin 20 metrin matkoja rollaattoriin tukeutuen. Tällöinkin hän tarvitsee saattajan avuksi. Lausunnon mukaan A:n liikuntakyvyn aleneminen johtuu spinaalisten oireiden ja alaraajojen ateroskleroosista. Toukokuusta 2017 lähtien liikuntakyky on alentunut parkinson plus tyyppisen oireyhtymän ja aivojen subduraalisen verenvuodon seurauksena. Lääkärin arvon mukaan A:ta on pidettävä vaikeavammaisena.

Asian arviointi ja hallinto-oikeuden johtopäätökset

Hallinto-oikeus katsoo saadun selvityksen kokonaisuutena huomioon ottaen, että A:ta on pidettävä vammaispalveluasetuksen 13 §:ssä tarkoitettuna vaikeavammaisena henkilönä. Asiassa on kysymys siitä, onko A:n vaatiman porrashissin asentaminen vammaispalvelulain ja -asetuksen mukaisesti vamman tai sairauden johdosta A:n välttämättä tarvitsema toimenpide, josta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset kunnan on korvattava. Koska olohuone, keittiö, wc, esteettömät pesutilat, makuuhuone ja työhuone sijaitsevat samassa kerroksessa, A:n suoriutuminen tavanomaisista elämäntoiminnoista talon sisällä ei edellytä porrashissin asentamista. Hallinto-oikeus toteaa, että A:n kulku hänen omakotitaloonsa ja sieltä ulos sinänsä kuuluu vammaispalvelulain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin tavanomaisiin elämäntoimintoihin. Asiassa ei kuitenkaan ole esitetty selvitystä, että porrashissi helpottaisi A:n omatoimista liikkuamista kodin ulkopuolella. Hallinto-oikeus katsoo siten, ettei tuolihissiä ole pidettävä vammaispalvelulain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuna asunnon muutostyönä, jota A välttämättä tarvitsee suoriutuakseen tavanomaisista elämäntoiminnoista. Jaoston päätöstä ei muuteta.

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

A on valituksessaan vaatinut, että hallinto-oikeuden päätös ja kunnan päätös kumotaan ja asia palautetaan kunnalle uudelleen käsiteltäväksi siten, että hänelle myönnetään asunnon muutostyönä tuolihissi, 8 900 euroa. Lisäksi A on vaatinut, että kunta velvoitetaan korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa 930 eurolla.

A on lausunut vaatimustensa perusteluina muun ohella seuraavaa:

A on vammaispalvelulain tarkoittama vaikeavammainen asunnon muutostöiden suhteen.

Hallinto-oikeuden päätöksen mukaan kysymys on nimenomaan asunnon muutostyön välttämättömyyden arvioinnista. Hallinto-oikeus on asettanut asunnon muutostöiden välttämättömyysedellytyksen täyttymisen osatekijäksi sen, että muutostyön tulee ”helpottaa A:n omatoimista liikkumista kodin ulkopuolella”. Hallinto-oikeus ei ole perustellut, mihin tällainen edellytys perustuu.

Asunnon muutostöiden välttämättömyys arvioidaan vaikeavammaisen henkilön tarpeista lähtien. Tarkoituksena on, että vammaisella henkilöllä olisi mahdollisuus liikkua asunnossaan ja käyttää niitä asunnon tiloja, jotka mahdollistavat henkilön selviytymisen kotona.

Porrashissin avulla A pääsee ulos kodistaan ja voi sen vuoksi asua omassa kodissaan. Terveyskeskuslääkärin 15.1.2018 päivämäärän lausunnon mukaan A liikkuu vaimonsa saattamana pyörätuolilla. Porrashissin tarve on ilmeinen. Lääkärin 22.6.2017 päivämäärässä kirjauksessa on kuvattu A:n vaikeat toimintakyvyn rajoitteet. Toimintaterapeutin 11.7.2017 päivämäärän asunnon muutostyösuosituksen mukaan suositellaan 5-pisteturvayöllä varustettua porrashissiä. Fysioterapeutin 10.11.2017 päivämäärän asunnonmuutostyötarvelausunnon mukaan turvallinen porraskävely edes puolison avustamana ei onnistu. Terapeutin mukaan porrashissin asentaminen mahdollistaisi turvallisen kulkemisen portaissa. Kuntohoitajan 8.11.2017 päivämäärän asunnonmuutostyötarvelausunnon mukaan porrashissin myöntäminen on perusteltua.

Sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden lautakunnan päätöksen mukaan asiakkaalla on suuria vaikeuksia portaissa kulkemisessa. Muutoinkin lautakunnan päätöksessä on kuvattu tuolihissin tarve välttämättömänä. Vaikuttaa siltä, että välttämättömyyslementti on kunnan ja A:n välillä lautakunnan päätöksen perusteluista ilmenevin perusteluin riidaton. Lautakunta on perustanut päätöksensä yksinomaan siihen, että A on monisairas, mutta häntä ei voida katsoa vaikeavammaiseksi.

Asiassa esitetty selvitys osoittaa porrashissin olevan välttämätön A:lle sekä asunnon sisällä liikkuessakin että sieltä ulos lähtiessä ja takaisin tultaessa.

Asiassa on yhteneväisyyttä korkeimman hallinto-oikeuden 13.9.2013 antamaan päätökseen taltionumero 2899. Kysymys on siitä, onko vaikeavammaisella henkilöllä oikeus saada porrashissi asunnon sisääntuloker-

roksesta asunnon toiseen kerrokseen, jossa sijaitsevat kaikki A:n kannalta jokapäiväiseen elämään tarkoitettut tilat. Porrashissejä on muutoinkin myönnetty vastaavissa tilanteissa (esimerkiksi korkeimman hallinto-oikeuden päätös 31.1.2012 taltionumero 118).

A:lle muutto ei ole vaihtoehto. Toiseen asuntoon muuttaminen tai sen suosittaminen ei voi poistaa oikeutta asunnon muutostöihin (esimerkiksi korkeimman hallinto-oikeuden päätös 2.9.1998 taltionumero 1701).

Porrashissi on hankittu ja se on todettu toimivaksi, joten vaatimusta ei voida hylätä sillä perusteella, että porrashissiä ei olisi kokeiltu eikä sen toimivuudesta olisi tietoa.

Vaadittu muutostyön kustannus on varsin kohtuullinen, eikä tästä vaikuta olevan erimielisyyttä, joten kustannus tulee korvata kokonaisuudessaan.

Sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaoston päätöksen 12.12.2017 (§ 169) oheismateriaali-kohdassa ei ole mainittu palvelusuunnitelmaa. Tekstissä ei myöskään ole viittauksia palvelusuunnitelmaan. Oheismateriaalista löytyy 12.9.2017 ”Palvelutarpeen arviointi”-asiakirja. Asiakirjassa ei ole kuvattu sellaista palvelutarvetta, mikä on kuvattu asiantuntijalausunnoissa. Työntekijän arvio -kohdassa on todettu, että asiakkaan liikkuminen on erityisen hankalaa portaissa ja hän hyötyisi hissistä, jotta voisi asua kotona. Työntekijä on arvioinut hissien tarpeelliseksi ja välttämättömäksi, mutta sosiaalihuollon asiakas ohjataan hakemaan muutosta. Palvelusuunnittelusta jää varsin epäselvä kuva. Joka tapauksessa käytössä ei ole sellaista palvelusuunnitelmaa, joka täyttäisi sosiaalihuoltolain vaatimukset palvelusuunnitelmasta.

Kunnan ja hallinto-oikeuden omaksumissa linjauksissa ei ehkäistä eikä poisteta vammaisuuden aiheuttamia haittoja ja esteitä, vaan pikemminkin lisätään niitä. Lisäksi päätökset ovat sosiaalihuollon asiakkaan edun vastaisia. Arvioissa ei ole otettu huomioon perusoikeusnäkökulmaa. Eri-laisista tulkintavaihtoehdoista tulee valita se, joka parhaiten edistää henkilön perusoikeuksien toteutumista.

Kunnan näkemyksen mukaan porrashissi on välttämätön. Hallinto-oikeuden mukaan A on asunnon muutostöiden suhteen vaikeavammainen. Tämän vuoksi selvää, että asunnon muutostyöt tulee myöntää.

Kunnan päätös on virheellinen muun muassa palvelusuunnittelun puutteellisuuden vuoksi. Kunta tulee velvoittaa korvaamaan A:n oikeudenkäyntikulut.

Espoon kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto on antanut selityksen, jossa on vaadittu A:n valituksen hylkäämistä ja esitetty muun ohella seuraavaa:

A ei ole valituksessaan tuonut esille mitään uutta, mihin jaosto ei olisi jo vastannut. Perusteita hallinto-oikeuden päätöksen muuttamiselle ei ole. Jaosto on toistanut Helsingin hallinto-oikeuteen toimittamassaan lausunnossa, viranhaltijan päätöksessä ja jaoston päätöksen vastineosassa lausutun. Lisäksi jaosto on viitannut antamansa päätöksen perusteluihin ja siinä mainittuihin lainkohtiin sekä hallinto-oikeuden päätöksen perusteluihin.

Oikeudenkäynti ei ole johtunut viranomaisen virheestä, joten perustetta oikeudenkäyntikuluvaatimukselle ei ole. Muutoinkaan asiassa ei ole kohtuutonta, että valittaja joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan.

A on toimittanut vastaselityksen ja täydentänyt oikeudenkäyntikulujensa määrää 77,50 eurolla.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Korkein hallinto-oikeus kumoaa Helsingin hallinto-oikeuden ja Espoon kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaoston päätökset ja palauttaa asian Espoon kaupungille porrashissin hankkimisesta aiheutuneiden kustannusten korvaamiseksi.
2. Espoon kaupunki määrätään vaatimus enemmälti hyläten korvaamaan A:n oikeudenkäyntikulut korkeimmassa hallinto-oikeudessa 600 eurolla.

Perustelut

1. Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (vammaispalvelulaki) 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on edistää vammaisen henkilön edellytyksiä elää ja toimia muiden kanssa yhdenvertaisena yhteiskunnan jäsenenä sekä ehkäistä ja poistaa vammaisuuden aiheuttamia haittoja ja esteitä.

Vammaispalvelulain 3 §:n 2 momentin mukaan vammaispalvelulain mukaisia palveluja ja tukitoimia järjestettäessä on otettava huomioon asiakkaan yksilöllinen avun tarve.

Vammaispalvelulain 9 §:n 2 momentin mukaan kunnan on korvattava vaikeavammaiselle henkilölle asunnon muutostöistä sekä asuntoon kuuluvien välineiden ja laitteiden hankkimisesta hänelle aiheutuvat kohtuul-

liset kustannukset, jos hän vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee näitä toimenpiteitä suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista. Kunnalla ei kuitenkaan ole erityistä velvollisuutta kustannusten korvaamiseen, jos vaikeavammaisen henkilön riittävää huolenpitoa ei voida turvata avohuollon toimenpitein.

Mainittua säännöstä koskevissa yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 129/1986 vp) todetaan, että kunnan korvausvelvollisuuden piiriin kuuluvien asunnon muutostöiden sekä asuntoon kuuluvien välineiden ja laitteiden tarkoituksena on helpottaa vaikeavammaisen henkilön itse näistä asumista.

Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun asetuksen (vammaispalveluasetus) 12 §:n 1 momentin mukaan korvattavia asunnon muutostöitä ovat henkilön vamman tai sairauden vuoksi suoritettavat välttämättömät rakennustyöt kuten ovien leventäminen, luiskien rakentaminen, kylpyhuoneen, WC:n ja vesijohdon asentaminen, kiinteiden kalusteiden ja rakennus- ja sisustusmateriaalien muuttaminen sekä vastaavat muut henkilön vakituksessa asunnossa suoritettavat rakennustyöt. Asunnon muutostyöksi katsotaan myös muutostöiden suunnittelu sekä esteiden poistaminen asunnon välittömästä lähiympäristöstä. Mainitun pykälän 3 momentin mukaan korvattavia asuntoon kuuluvia välineitä ja laitteita ovat nostolaitteet, hälytyslaitteet tai vastaavat muut asuntoon kiinteästi asennettavat välineet ja laitteet.

Vammaispalveluasetuksen 13 §:n mukaan suoritettaessa korvausta asunnon muutostöistä sekä asuntoon kuuluvien välineiden tai laitteiden hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin pidetään vaikeavammaisena henkilöä, jolle liikkuminen tai muu omatoiminen suoriutuminen vakituksessa asunnossa tuottaa vamman tai sairauden vuoksi erityisiä vaikeuksia.

Hallinto-oikeus on hylännyt A:n valituksen sillä perusteella, että A:n suoriutuminen tavanomaisista elämäntoiminnoista talon sisällä ei edellytä porrashissin asentamista. Hallinto-oikeuden mukaan asiassa ei ole myöskään esitetty selvitystä, että porrashissi helpottaisi A:n omatoimista liikkumista kodin ulkopuolella.

Korkein hallinto-oikeus katsoo asiassa selvitettyksi, että vaikka A ei varsinaisesti tarvitse porrashissiä omakotitalon sisällä liikkumiseen, koska kaikki keskeiset asuintilat ovat talon yläkerrassa, ei A kuitenkaan pysty kulkemaan omakotitaloonsa ja sieltä ulos kuin alakerran autotallin kautta. Kun otetaan huomioon, että A:n kulku omakotitaloonsa ja sieltä ulos kuuluu vammaispalvelulain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin tavanomaisiin elämäntoimintoihin ja että A:n liikkuminen portaissa on vammaispalveluasetuksen 13 §:ssä tarkoitettulla tavalla erityisen vaikeaa, korkein hallinto-oikeus katsoo, että A kaksikerroksisessa omakotitalossa

asuessaan välttämättä tarvitsee porrashissiä suoriutuakseen tavanomaisista elämäntoiminnoistaan. Porrashissin hankkimisesta aiheutuneet kustannukset ovat siten A:n vammasta tai sairaudesta johtuvia välttämättömiä kustannuksia, jotka Espoon kaupungin on vammaispalvelulain nojalla korvattava. Tämän vuoksi hallinto-oikeuden ja Espoon kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaoston päätökset on kumottava ja asia palautettava Espoon kaupungille korvauksen määrittämistä varten.

2. Hallintolainkäyttölain 74 §:n 1 momentin mukaan asianosainen on velvollinen korvaamaan toisen asianosaisen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan. Mitä tässä pykälässä ja 75 §:ssä säädetään asianosaisesta, voidaan soveltaa myös päätöksen tehneeseen hallintoviranomaiseen. Pykälän 2 momentin mukaan harkittaessa julkisen asianosaisen korvausvelvollisuutta on otettava erityisesti huomioon, onko oikeudenkäynti aiheutunut viranomaisen virheestä.

Kun otetaan huomioon korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisun lopputulos ja hallintolainkäyttölain 74 §:n 1 ja 2 momentti, olisi kohtuutonta, jos A joutuisi pitämään oikeudenkäyntikulunsa kokonaan vahinkonaan. Tämän vuoksi Espoon kaupunki on määrättävä korvaamaan A:n oikeudenkäyntikulut korkeimmassa hallinto-oikeudessa edellä ratkaisuosasta ilmenevällä tavalla.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Anne E. Niemi
oikeusneuvos

Outi Suviranta
oikeusneuvos

Janne Aer
oikeusneuvos

Petri Helander
oikeusneuvos

Toomas Kotkas (t)
oikeusneuvos

Riitta Hämäläinen
Asian esittelijä, esittelijäneuvos

Jakelu

Päätös

A, maksutta

Jäljennös

Helsingin hallinto-oikeus

Espoon kaupungin perhe- ja sosiaalipalvelut

Espoon kaupungin sosiaali- ja terveystalokunnan yksilöasioiden jaosto